

Тжкмо си отишел Асан, и ето че пристига при сждията Осман. Той му донесжл пжлна кесия сжс жжлтици — луди пари...

И той разправил на сждията, как ги закукала кукувицата и че Асан казва, че нему не е кукнала, а на Осман. Той молил сждията да пресжди, че на Асан е кукнала кукувицата, а не на него — на Осман.

— Добре, добре ти имаш право. Иди си сжс здраве и не се грижи.

На другия ден ето ги Асан и Осман в сждилицето.

Сждията застанал пред тях строг и сериозен като премждри Соломон; разпитал ги, какво искат. Асан и Осман казали в що се сжстои спора им.

Сждията ги изслушал с внимание и рекжл:

Нито на тебе, Асане, нито на тебе, Османе, а на мене е кукнала кукувицата...

П.

МОМА И РИБА.

(Нар. песен.)

Девойка седи край море,
сама на себе говори;
— Ах мили Боже и драги,
Дали има по-широко
от синйо море джлбоко?
Има ли нещо по-джлго,
от равно поле хубаво?
Има ли от кон по-бжрзо?
Има ли от мед по-сладко?
Има ли от брат по-мило?
Говори риба от море:
— Девойко, млада глупава,
Небето е по-широко
от синйо море джлбоко:
Синйо е море по-джлго
от равно поле хубаво;
очи са от кон по-бжрзи;
сжн е от мед по-сладжк;
Има от братец по-мило:
това са баща и майка.